

Wanda Chotomska *O poecie i biedronce*

Był sobie jeden poeta blady,
który miał w biurku różne szuflady,
a w tych szufladach chował zapasy:
w pierwszej – przecinki, w drugiej – nawiasy,
w trzeciej – średniki, w czwartej – myślniki,
w piątej – dwukropki i wykrzykniki,
znaki pytania, kropek pół kilo
i cudzysłówów niemałą ilość.

A że porządek miał w tych szufladach,
bardzo porządne wiersze układał.
Tutaj ! dał dla okraszy,
tam jakieś słowo ujął w ( ),
nagłym, przecinał zdania
lub stawiał po nich ?

Ponieważ myślał, pisząc wierszyki,
często do wierszy wstawiał - -,
czasem „” , czasem :
i nie żałował na końcu ...

W sto dni napisał sto pięknych wierszy.
Chciał właśnie zacząć pisać sto pierwszy,
lecz mu w szufladach zabrakło zapasów -
nie miał przecinków, nie miał nawiasów,
nie miał średników, nie miał myślników,
nie miał dwukropków i wykrzykników.

Z pustej szuflady pustką powiało -
tylko w niej siedem kropek zostało.
Poeta wiersza napisać nie mógł,
chciał złamać pióro, ale się przemógł,
więc prędko pióro włożył w kieszonkę,
a z siedmiu kropek zrobił... BIEDRONKĘ.